

Συρίττοντος δὲ αὐτοῦ τὸ μεσημβρινὸν καὶ τῶν
 ποιμνίων σκιαζομένων ἔλαθεν ἡ Χλόη
 κατανουστάξασα. Φωράσας τοῦτο ὁ Δάφνις
 καὶ καταθέμενος τὴν σύριγγα, πᾶσαν αὐτὴν
 5 ἔβλεπεν ἀπλήστως, οἷα μηδὲν αἰδούμενος, καὶ
 ἅμα κρύφα ἠρέμα ὑπεφθέγγετο· «Οἷοι
 καθεύδουσιν ὀφθαλμοί, οἷον δὲ ἀποπνεῖ τὸ
 στόμα· οὐδὲ τὰ μῆλα τοιοῦτον, οὐδὲ αἰ
 λόχμαι. Ἀλλὰ φιλῆσαι δέδοικα· δάκνει τὸ
 10 φίλημα τὴν καρδίαν, καὶ ὥσπερ τὸ νέον μέλι
 μαίνεσθαι ποιεῖ· ὀκνῶ δὲ μὴ καὶ φιλήσας
 αὐτὴν ἀφυπνίσω. Ὡ λάλων τεττίγων, οὐκ
 ἐάσουσιν αὐτὴν καθεύδειν μέγα ἠχοῦντες.
 Ἀλλὰ καὶ οἱ τράγοι τοῖς κέρασι παίουσι
 15 μαχόμενοι. Ὡ λύκων ἀλωπέκων δειλοτέρων,
 οἱ τούτους οὐχ ἤρπασαν.»

Alors qu'il jouait de la syrinx à midi et que les
 troupeaux étaient à l'ombre, Chloé inconsciemment
 s'assoupit. Daphnis s'en étant aperçu et ayant
 abandonné sa syrinx, il la contemplait tout entière,
 insatiablement, car sans honte, et en même temps il
 murmurait secrètement ces mots : « Quels beaux
 yeux sont endormis, comme cette bouche est
 parfumée ; ni les pommes ni les bosquets ne
 sentent aussi bon. Mais je crains de l'embrasser : le
 baiser pique le cœur, et comme le miel nouveau il
 rend fou ; je crains aussi, si je l'embrasse, de la
 réveiller. O les bavardes cigales ! Elles ne la
 laisseront pas dormir en faisant grand bruit. Et les
 boucs aussi frappent leurs cornes en se battant. O
 les loups plus craintifs que les renards, qui ne les
 ont pas emportés ! »

Ἐν τοιούτοις ὄντος αὐτοῦ λόγοις, τέττιξ φεύγων χελιδόνα θηρᾶσαι θέλουσαν κατέπεσεν εἰς τὸν
 κόλπον τῆς Χλόης· καὶ ἡ χελιδὼν ἐπομένη τὸν μὲν οὐκ ἠδυνήθη λαβεῖν, ταῖς δὲ πτέρυξιν ἐγγὺς
 διὰ τὴν δίωξιν γενομένη τῶν παρειῶν αὐτῆς ἤψατο. Ἡ δὲ οὐκ εἰδυῖα τὸ πραχθὲν μέγα βοήσασα
 τῶν ὑπνῶν ἐξέθορεν. Ἴδουσα δὲ καὶ τὴν χελιδόνα ἔτι πλησίον πετομένην καὶ τὸν Δάφνιν ἐπὶ τῷ
 20 δέει γελῶντα τοῦ φόβου μὲν ἐπαύσατο, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς ἀπέματτεν ἔτι καθεύδειν θέλοντας.
 Καὶ ὁ τέττιξ ἐκ τῶν κόλπων ἐπήχησεν ὅμοιον ἰκέτη χάριν ὁμολογοῦντι τῆς σωτηρίας. Πάλιν οὖν ἡ
 Χλόη μέγα ἐβόησεν, ὁ δὲ Δάφνις ἐγέλασε· καὶ προφάσεως λαβόμενος καθῆκεν αὐτῆς εἰς τὰ
 στέρνα τὰς χεῖρας καὶ ἐξάγει τὸν βέλτιστον τέττιγα, μηδὲ ἐν τῇ δεξιᾷ σιωπῶντα. Ἡ δὲ ἤδετο
 ἰδοῦσα καὶ ἐφίλησε λαβοῦσα καὶ αὐθις ἐνέβαλε τῷ κόλπῳ λαλοῦντα.